

Lægevidenskaben. Det er nu min Opfattelse, at den Grundtanke, som Forslagsstillerne have søgt fyldestgjort ved Loven, er fyldestgjort ved den Ordning, som vi have, idet det — som bekendt — allerede nu er Tilfældet, at Ingen kan komme til at udøve Lægevidenskaben, med mindre han paa en fyldestgjørende Maade har godtgjort, at han er i Besiddelse af Kundskab, Evne og Dygtighed til at hjælpe sine Medmennesker. Smidlertid kan man være af forskellig Mening om, hvorledes denne Kundskabsprøve skal finde Sted, og man kan mene, at den ikke bør være knyttet til den Kundskabsprøve, som man kalder medicinsk Examen; men det er ligegyldigt, thi Forholdet er det, at det i det enkelte Tilfælde skal godtgjøres, at Personen, som ikke har medicinsk Examen, er i Besiddelse af den Kundskab og Evne, som Forslagsstillerne kræve, og en saadan Person kan ved Justitsministeriets Bevilling faae Tilladelse til at udøve Lægekunsten, om end ikke i et fuldstændig ubegrænset Omfang, men naturligvis i passet efter de Sygdomstilfældes Natur, med Hensyn til hvilke han har godtgjort, at han er i Besiddelse af de fornødne Egenheder. Det er altsaa Tilfældet, at man nødvendigvis maa have en Ordning, hvorved man kan skjelne Bøfken fra Faarene, at man maa have visse Midler, igjennem hvilke det bliver muligt at skjelne den, som har Betingelserne, fra den, der mangler dem. Gjør man ikke dette, kommer man ind i den Tilstand, at Enhver, der vil udgive sig for at forstaa sig paa at helbrede, ved Loven faaer Udgang og Tilladelse dertil; det er dette, der vil finde Sted efter nærværende Lovforslag. En saadan Ordning kan jeg imidlertid ikke Andet end finde i og for sig uheldig; thi naar man tænker sig, at den Paagjældende giver sig til at være Læge uden at have de nødvendige Kundskaber, saa gjør en saadan Person ikke Andet end bedrage sine Medmennesker for deres Penge, og hvad mere er, han bedrager dem deres Helbred fra, uden at Loven yder noget som helst Bærn imod en saadan Tilstand. Nu vil man maasse sige: dette er ikke Meningen; man har jo dog saamange Gange set Exempler paa, at en Person, der hverken havde Examen eller Bevilling, har været overordentlig flink til at helbrede Folk, og saadanne Personer bør naturligvis ikke udelukkes fra at udøve Lægevirksomhed; det kunde jo tænkes, at der kunde fremkafes mange Vidnesbyrd og Attester fra paalidelige Folk, som fuldkommen godtgjorde, at en Mand, der hverken havde Examen eller Bevilling, var fuldkommen kompetent til at hjælpe sine Medmennesker i Sygdomstilfælde. Jeg tilstaa, at jeg for mit Vedkommende ikke har nogen Villid til den Slags Attester. Jeg har engang læst om, hvorledes en Læge begyndte sin Virksomhed i Amerika, dette Land, hvor der hersker en saadan Frihed, som de ærede Forslagsstillere ønske at fremkalde hos os. Han blev kaldt til en Barnekone og var i det for ham uheldige Tilfælde aldrig iforveien at have overvæ-

ret en saadan Akt; han kom til den ffjelvende og bævende Familie, Manden var i højeste Grad i Sindsbevægelse, og det Samme var Tilfældet med Omgiivelserne, men den nye Doktor lagde Ansigtet i de rette Følger, og foretog Noget, der hverken gjorde fra eller til; efterat det var sket, trøstede og beroligede han Omgiivelserne, indtil omsider Fødselen ved Naturens Hjælp lykkelig var gaaet for sig, hvorfor han blev overøst med Taksigelser af den lykkelige Fader og stiftet en stor Penge-seddel i Haanden. Denne overordentlig heldige Kur blev for ham Udgangspunktet til en meget indbringende Praxis paa det Sted, hvor han ned-satte sig. Han kunde naturligvis have faaet en fortrinlig Attest fra det Sted, hvor han første Gang optraadte, og jeg for mit Vedkommende nævner ingen Tvivl om, at mange af de Attester, der paa denne Maade fremkalbes, ikke ville have større Værdi end den, som den Paagjældende kunde have faaet. Det er nemlig klart, at naar den, der ikke selv er i Besiddelse af nogen Indsigt i den Slags Ting, staar ved Siden af et Sygeleie og er Vidne til en Lægebehandling, saa kan han ikke se Andet end, at den Syge under den Lægebehandling, der bliver ham til Del, kommer sig, men om den Syge kommer sig, fordi disse Midler ere anvendte, eller om den Syge ikke er kommen sig til Trods for de urigtige Midler, der ere anvendte, kan Vedkommende ikke have nogen Mening om. For at kunne have nogen Mening i saa Henseende, fordres der jo aabenbart, at den paagjældende Person er i Besiddelse dels af Kundskab til Sygdommens almindelige Gang, saaledes at han med Sikkerhed kan sige, hvorledes Sygdommen efter Erfaringens Vidnesbyrd vilde udvilde sig, dersom de paagjældende Midler ikke bleve anvendte, og dels af Kundskab til de anvendte Midlers Virkning, saa at han med Sikkerhed kan sige, hvilke af de indtraadte Symptomer til Forbedring eller Fjerning der skyldes de anvendte Midler, og ikke kunne bringes i Forbindelse med Sygdommens almindelige Natur. Jeg tror ikke, at det, jeg har fremsat, kan bestrides, men naar dette er Tilfældet, saa er dermed ogsaa bevist, at der, for at man kan komme til Klarhed om, hvorvidt en Person er i Besiddelse af den Evne og Dygtighed, som bør være Betingelse for at optræde som Læge, maa fordres, at den, der skal skjønne derover, selv er i Besiddelse af lægevidenskabelig Dannelse. Det er det Gienommelige ved Forskjellen fra den nuværende Tilstand og den, der efter det foreliggende Forslag vil fremkomme, at hvad enten Prøvelsen sles gjennem Examen eller i enkelte Tilfælde ad administratio Vet, saa foregaar den sagtyndige Prøvelse, spænd Vedkommende kan faae Berettigelse til at udøve Lægevirksomheden, hvorimod en saadan sagtyndig Prøvelse ophører, naar det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, saaledes som det er forelagt. Praktisk taget kan man sige, at dette Lovforslag vilde føre til, at enhver Charlatan uden den Videre kunde